

بررسی رابطه بین کیفیت زندگی با اضطراب و افسردگی بیماران جراحی

نویسندگان: امیر پاکپور^۱، زهرا حسین خانی^۲، نسرین شیرخورشیدی^۳

۱. استادیار آموزش بهداشت، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران
۲. کارشناس ارشد اپیدمیولوژی، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران
۳. دانشجوی کارشناسی رشته مامایی دانشکده پرستاری مامایی دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران کمیته تحقیقات دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی قزوین

چکیده

مقدمه و هدف: بستری شدن در بیمارستان و جراحی معمولاً به عنوان یک پدیده منفی در زندگی هر فرد قلمداد می شود که با اضطراب و افسردگی ایشان همراه است. هدف این مطالعه بررسی رابطه کیفیت زندگی و اضطراب و افسردگی در بیماران جراحی می باشد.

روش کار: در این مطالعه مقطعی تعداد ۱۴۴ نفر از بیماران مشارکت داشتند که با روش نمونه گیری تصادفی ساده از بیمارستان شهید رجایی قزوین انتخاب شدند. اطلاعات با استفاده از پرسشنامه استاندارد بومی شده و مصاحبه به صورت محرمانه و با رعایت اصول اخلاق توسط پرسشگران آموزش دیده جمع آوری شد. داده ها با استفاده از نرم افزار stata version 11 با آزمون های آماری رگرسیون خطی آنالیز شد.

یافته ها: ۵۴/۲٪ بیماران زیر ۴۰ سال و ۴۵/۸٪ آنها بالای ۴۰ سال بودند. ۳۸/۹٪ شرکت کنندگان زن و ۶۱/۱٪ مرد بودند. میزان شیوع اضطراب و افسردگی در بیماران به ترتیب ۳۰/۶٪ و ۲۸/۷٪ بود. اضطراب و افسردگی با خلاصه جزء فیزیکی (PCS) و روانی (MCS) پرسشنامه کیفیت زندگی SF36، نگرانی در خصوص بیهوشی و جراحی رابطه معنی داری داشت. افسردگی با وضعیت تاهل و اضطراب با جنسیت افراد رابطه معنی دار نشان داد. اضطراب و افسردگی با علاقه بیماران به کسب اطلاعات در خصوص بیهوشی و جراحی ارتباط معنی دار نشان نداد.

بحث و نتیجه گیری: در این مطالعه یک سوم بیماران دچار افسردگی و اضطراب هستند. همین مساله بر بهبود ایشان پس از عمل جراحی تاثیر گذاشته و سلامت روان آنها را نیز تهدید می کند لذا توجه به این مساله ضروری به نظر می رسد.